

Vejen Kino

1935 – 2000.

Her tilbragte jeg mangen en lørdag aften, for om lørdagen fik vi jo vores lommepenge. Den kolosale sum af 2 kroner. Det var stort af en enlig mor til 4 hjemmeboende børn. Og så ud af en løn som hjemmehjælper. Dengang som i dag, var det et underbetalt og nedgjort fag. Nå, tilbage på sporet.

Som sagt, var det hovedsagelig lørdag aften jeg lagde beslag på en siieplads i kino, hovedsagelig på cowboy rækkerne. Hvilke film de viste, var ikke så relevant. Og var det en "forbudt for børn under 16", var det blot mere spændende.

Kino blev drevet af Friis' familiedynasti. Matriarken Martha Friis, samt datteren Ellen og sønnen Frederik, kaldet "Figge". Fru Friis var vel omkring de 70 år dengang.

Først købe billet, 1,25 kr. for cowboy rækkerne. Derefter for 50 ører guldkarameller, 10 stk., og så på plads. Og ja, cowboy rækkerne kunne godt gi' en øm nakke.

Nu skal "Figge" lige fremhæves. Når han ikke betjente filmfremviserne, var han eminent til at betjene en samfundshjælper, og i forlængelse af det, bøje nakken. Derfor var hans evner til at betjene førnævnte fremvisere måske ikke altid suberbe. Iblandt kunne det hænde, der gik en anelse koks i det, når han skulle skifte mellem de 2 fremvisere.

Underligt nok fremtvang det en hel del utilfredshed samt mishagsytringer fra vi biograf gængere. "Figge" var dog ikke mere påvirket, end at han kunne finde ned ad trapperne og ind i salen. Og så fik vi godt nok besked på hvad vi kunne stikke skråt op hvor solen aldrig skinner. Det blev så en opgave for Ellen at dysse ham ned, og bekendtgøre at vi fik billetterne refunderet.

Så var det bare ud af biografen, dreje til venstre, og hen til Ove's pølsevogn, hvor der pludselig var råd til en hotdog med en ristet pølse.